

HÃY XIN ĐỂ TẮM BIA VÀNG

Vượt qua bờ Thái Bình Dương
Để mong tìm đến con đường Tự Do
Qua sông, rẽ sóng, quên đò
Ông quên cái nhục nhà Hồ nữa sao?
Ông giữ quẻ, bang giao với đảng
Văn hóa kia, mỡ nạc, giao lưu
Đảng la: "*Yêu nước, Vịt Kìu !*"
Là ông khoái tử, ông yêu đảng liền
Ông hí hửng làm tiên cho đảng
Và cho ông bằng các đường dây
Mỗi ông một kiểu múa may:
Bán buôn, dịch vụ, ăn mày đồng hương!

Câu thần chú yêu thương nòi giống
Bí bầu kia vui sống chung giàn
Thì ta, người nước Việt Nam
Mở lòng nhân đạo mà làm... "*việc... chung!*"

Ai phản đối là không thương nước
Không lương tâm, việc phước, sao ngo?
Hầu bao, cứ móc, đừng ngờ
Cứ về du lịch, nước giờ đổi thay!

Thế là "Đỉnh" có ngay bạc tỉ
Đỉnh đem ra nước Mỹ, mua nhà
Ông thì quên bếng Sơn Hà
Tay bôi nhọ mặt, thờ ma giặc Hồ!

Ông quên hết cơ đồ tan nát
Ông quên ngày Quốc Nạn Bảy Lăm
Quên người tù tội khó khăn
Quên bao dân Việt xác nằm biển sâu
Quên hết những cơ câu bác, đảng
Đã làm ông khôn nạn một thời

Quên chi vội thế ông ơi
Lương tâm, đạo nghĩa con người, để mô?
Dù ông giàu triệu tiền đô
Tiếp tay với bọn giặc Hồ, có nên?
Tim ông đỏ máu Rồng Tiên
Hay là đen một dòng tiền hớ ông?

Hỏi mai còn lại gì không
Khi ông nhắm mắt theo dòng thời gian?
Hãy xin để tấm bia vàng

Tha Hương

THÁNH GIÚP TÔI CÙNG

Công tao cầu tự ra mày
Cớ sao mày tệ thế này, thằng kia!?
Mày quì gối lia chia lạy giặc
Không sợ rằng ê mặt mẹ cha?
Thứ con phản bội sơn hà
Mày làm xấu nước, nhục nhà, biết không?
Thật là phí cái công cầu tự
Thánh ban chi cái thứ cô hồn!
Ngày xưa mày đã chẳng khôn
Cả đời đại miệng, đại mồm, u mê!
Xưa đã nổ banh mê, vỡ mật
Hạ quyết tâm đánh vật với Hồ
Ngày nay lại quyết bùng bô
Đem thân lạy cộng, cái đồ bất nhân!
Miệng ông ồng vì dân, vì nước
Ái quần thôi, ái quốc gì mày!
Mày làm tao nhục lắm thay
Thánh ơi, cái thứ con này khổ tôi!
Uổng công cầu tự thật rồi
Phí cơm nuôi thứ tanh hôi, phản thùng!

Linh thiêng, Thánh giúp tôi cùng
Bắt ngay nó, nhốt vào vùng âm ti!
Kéo không, thánh hết linh đi
Và tôi nhục cả tông chi, họ hàng!

Người có con cầu tự

Tha Hương

CHỚ MÀ KỶ CỤC

(nhờ các bác chuyển đến ông kỳ cục giùm nhà cháu)

Nghe tên đã đủ thấy kỳ
Đã kỳ mà lại còn lỳ, mèn ôi!
Lỳ đến nỗi ông tôi hết biết
Ông bảo rằng nước Việt ngày nay
Không còn nữa, đảng cướp ngày
"Không còn Việt Cộng" : Cái này ông ngu!
Thêm cao hứng: *"Hận thù xóa bỏ"*
Ông ơi ông, ông có điên rồ?
Ông xin *"Đối thoại với Hồ"*
Cộng cho ông đối ? Rõ đề mát đây!

Tôi đã định kệ thầy, chẳng nói
Nhưng lời ông nó chói lỗ tai
Thấy ông vụng vớ khôi hài
Tôi đành đáp lễ ông vài ba câu

Ông đại diện ai đâu mà rối
Nhân danh ai, xóa tội cộng thù?
Bảy Lăm, còn nhớ tháng Tư?
Khua chiêng, gõ trống ông lừa thằng dân!
Ông lớn giọng, lên gân, ông ồng
Ông thề rằng chết sống cũng cam
Ông nguyên ở lại Việt Nam
Gúynh cho Việt cộng vỡ hàm, chết queo
Dân cảm phục, dân theo ủng hộ

**Dựng tuyến đầu, đốt lửa đấu tranh
Mong sao giữ vững Sài Thành
Vì quê, chiến đấu , không đành bỏ đi
Nhưng kỳ thật, thật ...kỳ quá xá!
Vài giờ sau ông đã xa bay
Để dân ngậm đắng nuốt cay
Bị ông lừa gạt, lọt tay cộng thù!**

**Giờ ông lại lu bù tuyên bố
Sao không im, lại cứ huênh hoang
Hay ông theo bước Việt gian
Bắt tay với bọn côn quan nữa rồi**

**Nếu là cái thứ tôi: thằng dốt
Nói những điều mồm sốt, cũng cam
Nhưng ông: hàng Tướng Việt Nam
Tông Tông vai phó nghênh ngang một thời!**

**Thì chớ để no cười thiên hạ
Kéo không còn mặt nạ mà mang
Cộng kia tâm địa bạo tàn
Giết dân, bán nước, dã man vô cùng
Sao ông lại điên khùng rồ dại
Ngu một lần, ngu mãi sao ông!
Hỏi ông, liêm sỉ có không ?
Mười phương hãy để lấy chồng một phương!**

**Chớ mà kỳ cục, diễn tuồng
Nói điều phản phúc, điên cuồng, im đi!
Tướng không ra tướng. Tướng gì?
Bảy Lăm mất nước cũng vì bọn ông!**

Lời ngay, gỡ vẹo đau lòng!

Phó thường dân Tha Hương

ĐỪNG GIỐNG KỶ NHÔNG

Kỳ con nối nghiệp kỳ cha
Đôi màu xoành xoạch như là kỳ nhông!

Loài kỳ nhông lúc hồng lúc đỏ
Lúc cam, vàng, lúc có màu xanh
Cha con Kỳ đôi thật nhanh
Hôm qua vàng đậm nay thành đỏ tươi!

Kỳ cha thích ăn chơi, thích nỏ
Nỏ tan tành, quá độ ... linh tinh !
Nỏ không biết trọng chính mình
Chạy theo đuôi cộng, cầu vinh, đốn đời!

Không biết nhục là người mất nước
Còn xun xoe, ngạo ngược, bán buôn
Nghe tin, ai cũng chán chường
Nào đâu liêm sỉ, đạo thường, hỡi ơi!

Ông còn nhớ một thời ông cũng
Hưởng ngập đầu ân sủng quốc gia
Tưng bừng danh lợi gấm hoa
Đến ngày cộng chiếm sơn hà, mới thôi

Mà nay lại đi đôi cùng cộng
Nói những lời của giống bốn chân?
Thà rằng như mỗ, thằng dân
Làm điều phản phúc, ngu đần, cũng cam!

Nhưng khôn nỡ ông làm tới tướng
Mà lòng ông xuôi ngược, đảo điên
Thằng dân, mỗ thấy, mỗ phiền
Mỗ bèn bày tỏ "*tình riêng*" chút mà!

Chúc ông được đảng ta "*hồ hởi*"
Cho cha con ông tới "*kỳ niêu*" (*)
Cúi đầu, phục dưới trướng điều

Đẹp cha mà cũng mỹ miều cho con!

*" Trăm năm bia đá thì mòn
" Ngàn năm bia miệng hãy còn trơ trơ" !*

**Cờ cao, nếu muốn cao cờ
Mổ khuyên ông chó vậ vờ, đồ đười!
Tu thân đi nhé, ông ơi!
Cho dân cho nước cho đời thương ông**

**Xin đừng như thứ kỳ nhông
Nay vàng mai đỏ mà lòng người khinh!**

Phó Thường Dân Tha Hương

MẶC KỆ THẮNG AI

(Tộng thộn Kỳ Cà Kỳ Cục gởi những tên "chống cộng cực đoan", to mồm, không chịu xóa bỏ hận thù, về xây dựng đảng mà còn thọc mạch chuyện nhà đảng và nhà ...cầu ..., chết, quên.... xin lỗi, nhàkỳ)

**Tụi bây to miệng, dài hơi
Tao về lạy đảng, kệ đời nhà tao!
Đảng còn có chỗ nào là Cộng?
Đảng bây giờ cuộc sống thần tiên
Bây xem: túi đảng đầy tiền
Lâu ngà, gác ngọc, mái hiên giát vàng
Tao muốn đảng giàu sang hơn thế
Nên tao về đội ghé, bung khay
Tao yêu đất nước một cây
Chứ đâu như lũ chúng mày - thù dai!
Bây chống cộng dài dài nên khổ
Sao bây không xóa bỏ hận thù?
Đảng nay quăng áo chiến khu
Nên không giống bọn bú dù nữa đâu ...
Đảng lột xác đồ ngẫu tư bản
Bảo đảng còn cộng sản là ngu!
Đảng nay dễ tính, hiền từ
Cắt biên giới Việt, luôn khu cộng Tàu**

Vài dặm đất có đâu đáng kể
Lê Chí Quang bảo thế là nhiều!?
Rồi Quang giống tiếng chuông kêu
Thế mà đảng vẫn...thương yêu, chotù!
Đảng định xử, nhưng từ khắp chốn
Người biểu tình, đảng thộn ngay thôi!

Thấy chưa, đảng có đâu tòi?
Chỉ lưu manh thế cho đời gấm hoa
Tao khoái món điều ngoa nhà đảng
Về chuyến này tao ráng luyện thêm
Để cho nghề được chân truyền
Trước, tao lén lút, đi đêm, chưa rành!
Bây có chửi, tao đành nghe vậy
Bảo tao ngưng làm bậy? Đùa không?
Bây xem, ở xứ cờ bông
Thấy tao xanh vỏ đỏ lòng, bây khinh!
Tao về nước, rập rình đảng đón
Đảng cho làm đồng bọn ngay thôi
Rượu ngon, gái trẻ, đã đời
Chuyến đi này thế, tao lời thật to!

Hoan hô đảng cướp bác Hồ
Kỳ này về để bung bỏ hầu ngài
Ai cười mặc kệ thằng ai
Mặt trơ bỏ mặc ngoài tai mớikỳ!

Tha Hương